

Tiedotuslehti 1 2013

Vapautetut

Jyväskylän Katulähetys ry

Katulähetys ry:n valtakunnalliset talvipäivät järjestettiin tänä vuonna Jyväskylässä, Kiponniemen toimintakeskuksessa. Päivien teemana oli "Kristuksen rakkaus vaatii meitä". Sivut 9-11.

sivut

Sirkku Chambers kirjoittaa blokkissaan Mr. Jobista. s 2.

Työntekijänä keskellämme esittelyvuorossa talouspäällikkö Irja Turpeinen s. 4-5.

Vuoden 2012 Katulähetystyöntekijä Tomi Montonen s. 14-15.

Mr. Job Facebookissa

Rakastan Facebookia! Nautin erilaisen ihmisten erilaisista postauksista, ja sananvapaudesta. Facebookissa saa kuka tahansa haluava äänensä kuuluville, ja lukijoita riittää. Nautin valokuvista ja linkeistä, syvällisistä ja hauskoista.

Alussa oli hankalaa tietää, mitä kirjoitaisi. Kuinka avoin olisi, mitä kommentoisi. Ostin uudet kengät? Tänä masentaa? Äsken söin makkarasoppaa? Huomenna sen sijaan laitan savulohta?

Kirjoittamisten suhteen olen huomannut, että ihmiset ovat hyvin erilaisia. Lontoon olympialaisten aikaan eksyin urheiluaiheiseen keskusteluun kaverin sivulle. Kirjoittaja jurppi suomalaisten menestymättömyys, ja minua puolestaan kirjoittajien kirjoittelu. Jonkin aikaa siellä auoimme päätämme puolin ja toisin, ja lopulta ilmoitin poistuvani keskustelusta ja mainitsin jonkin syyn. Yksi kirjoittajista vastasi siihen, että tuo ei ole hyvä syy poistua, mutta ehkä se on, kun ei tiedä asioista oikein mitään...

Hmmm. Myönsin, että se oli totta, ja poistu. Olin puhunut asioista, joista en todellakaan tiedä. Näille ihmisille urheilu oli henki ja elämä, ja he myös harmistuvat urheiluasioista toisin kuin minä, jolle urheilu on elämän sivupolkuja. Omat harmistumisen kohteeni sijaitsevat muualla.

Toisten juttujen tykkäämistä suhteen ihmiset Facebookissa ovat myös hyvin erilaisia. Joku tykkää kaikesta, mitä kaveri sanoo, vain siksi, että se on hyvä kaveri, joka niin sanoo. Joku harkitsee tykkäämisensä tarkkaan, ja kitsastelee tykkäämpainikkeen käytön kanssa. Sen pitää olla helmi, ennen kuin tykkää mistään. Mikä on oikea tapa? No, ei kai sellaista ole. Perusteltuja käytöksiä ovat molemmat. Mutta jos koskaan ei tykkää omien kavereiden jutuista, luultavasti saa samaa kohtelua itsekin kokea.

Elo-syyskuussa keksin oman tavan käyttää Facea. Ryhdyin valmistamaan aamupaloja Raamatusta. Olen vuosikaudet kirjoittanut tyhjiin kirjoihin ja vihkoihin

Jouluaattona
Vantaan lumihangessa

omia pohdintoja lukemistani Raamatun luvuista. Mutta kaapit uhkaavat täyttyä näistä kirjoista! Heinäkuussa yhtenä päivänä vaan päätin, että nyt en enää kirjoita. Eikä mennyt kuin kuukausi tai kaksi, niin keksin uuden tavan. Bittiavaruuteen mahtuu enemmän tarinaa kuin kaappeihini!

Kutsun näitä Raamatun tutkisteluitani aamupaloiksi, koska olen aamuihminen ja luen aamuisin Raamatua. Raamattu itse kutsuu itseään ruuaksi, ainakin hunajaksi!

”Miten suloiset ovatkaan sinun sanasi! Ne maistuvat hunajaa makeammilta.” Psalmi 119:103

Hunaja on makeaa, ja makeannälkäinen ihminen kääntyy makean puoleen paitsi nälän, myös väsymyksen ja surun tullessa elämään.

Raamattu yrittää houkutella meitä tarttumaan Kirjaan! Ei pulloon tai pullaan tai suklaaseen, vaan Ikuiseen Sanaan, joka voi alkaa maistua hunajalta.

Joulun aikaan kirjoitin Faceen kuuden viikon ajan Jobin kirjasta. Tykkäsin siitä kirjasta, ja löysin siitä koulutukseeni uutta, jopa oman sielunhoitoterapiamallin! Jobin kirjan sielunhoitoterapiamalli!

Jobin kirja puhuu kärsimyksestä, ja kirjasta tulee monelle raskas olo. Facebookin monet mieltävät kevyiden juttujen viihteeksi. Siksi halusin laittaa Jobin kirjan Faceen, koska tykkään vierekkäinaseteluista. Englanniksi sille on hieno nimi:

juxtaposition. Se tarkoittaa sitä, että taiteessa esimerkiksi laitetaan rinnakkain kaksi aivan erilaista työtä, ja katsotaan, miten erilaiset työt suhtautuvat toisiinsa ja miten katsojat kokevat ne.

Jobin kirja ja Raamattu ylipäänsä Facebookissa on tuota juxtapositionia. Face on kevyttä, Raamattu syvää. Näin monet mieltävät ne. Laitetaan ne siis vierekkäin, tai oikeastaan sisäkkäin, ja katsotaan, miten se toimii.

Minusta se on toiminut hyvin. Tykkääjiä ja kommentoijia on ollut ilahduttavasti sekä seinällä että yksityispuolella.

Tykkäsin Jobin kirjassa siitä, että Mr. Job sai puhua suunsa puhtaaksi Jumalalle. Vasta kun Job oli valittanut kohtaloaan Jumalalle 20 luvun verran, Jumala tuli paikalle ja alkoi haastaa häntä kertomalla luonnon ihmeistä. Ja silloin Job tajusi: Minä olen pieni. Sinä olet iso.

Ymmärtääkseni tästä oivalluksesta alkaa viisaus. Jobille tästä oivalluksesta alkoi elämän muutos huomattavasti parempaan suuntaan.

Olen liian vähäinen. Miten voisin vastata sinulle?

Minä panen käden suulleni ja vaikenen. Job 40:4

Onnellista viisastumisen aikaa kaikille Mr. Jobin ja muiden Raamatun tekstien seurassa!

Teksti: **Sirkku Chambers**

Hyvän radio-ohjelman antia

Joskus voi rentoutua ja eläytyä radio-ohjelmaan niin, että unoh-taa tämän maailman murheet. Tämä on tarina eräästä tällaisesta kokemuksesta.

On mukava silloin tällöin kuunnella radiokanavaa, josta kuulee laadukasta musiikkia ja sivistyneen ihmisen tarinointia. Tällaiset ohjelmat ovat todellista ”sielun eliksiiriä” joka voi nostaa kuuntelijan mielen maisemat pois arkipäivän oravanpyörästä.

Risto Nordell on yksi näistä toimittajista, jonka ohjelmat tekevät tämän. Risto on myös melkoinen matkailija. Hän on nähnyt paljon maailmaa ja raportoi matkoistaan kutkuttavan terävästi ja asiantuntevasti. Ja siellä välissä soi teemaan soveltuva musiikkia, kansanmusiikista ja kirkkomusiikista aina sinfonioihin asti. Ja voidaanpa siinä välillä piipahta kulinariustissa pöydän antimissakin. Entä kirjallisuus sitten? Totta kai Risto tarinoi siitäkin. Vaikuttaa että klassikot ovat hänen herkkuaan.

Riston ohjelmat tulevat usein aamupäivisin ja netinkäyttäjät voivat Areenan kautta kuunnella niitä jälkikäteenkin. Siis monilajjakkuus tuo Risto jos kuka.

Pakinoita Mika Waltarista

Tässä päivänä muutaman Risto pakinoi Mika Waltarista, joka on takuvarma kohde. Kirjailijana Waltari oli omaa luokkaansa, siis ihan eri kastia. Mikän elämäntyö työssä oli ahkeruus, tunnollisuus, sivistyneisyys ja tarkkuus. Varsinkin historiallisissa romaaneissa, joita hän kirjoitti paljon, hänelle oli tärkeää että pienilläkin yksityiskohdilla oli totuustausta todellisuudessa.

Radiossa Nordell tarinoi Waltarin romaanista **Valtakunnan salaisuus**. Teos liikkuu kaiken ytimessä, Kristuksen ris-

Risto Nordell

tiinnaultamisessa aivan konkreettisesti, ristin ympärillä olevien ihmisten kohtaamisessa aina tyhjän hautaan ylösnousumuksen aamuna. Ja siitä edelleen tuon ylösnousun salaisuuden pohdintoihin. Muissakin romaaneissaan Waltari purki tuntojaan näihin teemoihin. Hän matkusti jopa Konstantinopoliin asti tutkimaan arkistoja kirjoittaessaan roomaanit **Johannes Angelos** ja **Nuori Johannes**. Nämä kirjat perehtyvät romaanin keinoin kirkon alkulähteille ja sen jakaantumiseen. Tuohon niin vaikeaan aikaan kirkon historiassa.

Romaaneittensa kautta Waltari käsitteli paljon uskonnollisia aiheita. Se kertoo, että perimmäiset kysymykset olivat hänelle tärkeitä. Se on varmaa, että Waltarin ymmärrys asioista oli syvälistä. Hän otti vakavasti ne haasteet mitä evankeliumi osoittaa ihmiselle.

Nordell pakinoi radiossa, että Waltari ei voinut sanoa itseään kristityksi koska hän ei kokenut voivansa täyttää niitä vaatimuksia mitä sana kristitty edellyttää. Että ne vaatimukset ovat niin suuret. Tätä asennetta voi kunnioittaa jos ymmärtää Waltarin sielunmaisemaa. Ennen kaikkea

siinä voi nähdä nöyrän ihmisen Jumalansa edessä. Mitä sitten Jumala ajattelee tästä?

Sebastianos ei ole Jumalan ajatusten lukija, mutta Raamatun kautta voimme jotain vähäistä tietää. Mika Waltari eli vielä sellaista aikaa Suomessa, jossa pyhäät asiat olivat kunniaa. Tv:tä ei ollut, eikä radiossa herjaavia ohjelmia kuullut, kuten nykyään on asian laita. Ateisteista ei ihmeemmin kuultu eikä heidän propakandaa ollut olemassa.

Kirkkoa kunnioitettiin ja sen yllä oli todellinen Jumalan pelko. Sananlaskujen 1. luku jo sanoo ”Herran pelko on tiedon alku; hullut pitävät halpana viisauden ja kurin”. On varmaa, että Waltari tiesi tämän jakeen, näin tunnen sielussani. Ja voi miten tuo jae on kuin hunajaa suussa. Jos siis rakastat tietoa, lähesty sitä Herrasi tuntemisen kautta. Se tieto tulee siinä samassa ja tunteminen on hänen Sanansa.

Kuka kenties hyväksytään?

Mieleen tulee, että juuri Mika Waltarin kaltaista ihmistä Jumala rakasti aivan erityisesti. Siis semmoista, joka ei voinut sanoa itseään kristityksi. Juuri se oli se rakain. Vaikuttavan elämänsä aikana Waltari osoitti ehkä vahvimmin kuin kukaan, että juuri hän pelkäsi Herraa ja tutki hänen teitään. Toisaalta on helppo uskoa, että Sananlaskujen edelleen 1. luvun lupaus Sanasta ”sillä ne ovat ihana seppele sinun päähäsi ja käädyt sinun kaulaasi” oli Waltarin aito kokemus.

Me olemme nähneet lehtikuvista ja Tv:stä vallanpitäjillä näkyvät käädyt kauloissa suurissa juhlissa. Meillä kaikilla on mahdollisuus nauttia ihanasta seppeleestä ja käädyistä Herran sanan kautta.

Tällaisiin mieltelmiin Risto Nordellin radio-ohjelma johdatteli eräänä arkisena aamupäivänä. On upeaa, että sivistyneitä ja lahjakkaita ihmisiä on vielä olemassa. He ovat kuin pisaroita, kastehelmiä elämämme poluilla. Heiltä voimme saada innoitusta vaikkapa kaikkein kauneimmalle lähteelle, Raamatun sanan äärelle. Näillä sanoilla toivotan kaikille Vapautetutlehden lukijoille oikein hyvää kevättalvea ja alkavaa kevättä. Iloitakaa.

Sebastianos

Irja Turpeinen, Katulähetyksen uusi talouspäällikkö

Jyväskylän Katulähetyksen uusi talouspäällikkö Irja Turpeinen, työntekijänä keskellämme, kertoo hieman itsestään, työstään ja elämästään. Hän toimi kaksi vuotta vt. talouspäällikkönä ennen nimitystä.

Kuka olet?

Olen Irja Turpeinen. Jyväskylän Katulähetyksen uusi talouspäällikkö.

Mistä olet kotoisin?

Synnyin Hankasalmella. Olen asunut vuodesta 1978 Äänekoskella.

Mieluisin lapsuudenmuistosi?

Matkat kummitäidin luo kesäisin Nikkilään. Kävimme Linnanmäellä ja Porvoon saaristossa kalassa ja mökillä.

Millainen olet?

Yleensä melko rauhallinen. Kun suivaannun, ääntä kyllä lähtee. Kersantti Karoliinaksikin on kutsuttu.

Kerro perheestäsi?

Aviomies Antero, joka kanssa tänä vuonna 30 v. naimisissa. Poika ja miniä, kolme pojanpoikaa, tytär ja hänen sulhasensa. Ohessa kuva viime keväiseltä Turkin reissulta Olimme juuri kävellet 12 km kuumuudessa Kale-kukkulalle ja takaisin. Ehkä olimme vähän nuutuneita kun kävimme huilaamaan. Vävyntekele otti kuvan ja sanoi että yrittäkää olla edes onnellisen näköisiä. Olemme mielestäni melko seesteinen ja onnellinen pari. Aviomieskin allekirjoittaa, kysyin häneltä ennen tätä haastattelua.

Miten ja miksi olet päätenyt Katulähetykseen töihin?

Työni oli loppumassa Osuuskunta Metsäliitolla. Vt. talouspäällikön paikka oli

Irja Turpeinen

avoinna, johon hain. Sitten minut jossain vaiheessa valittiin. En ollut aikaisemmin tietoinen koko Katulähetyksestä ja sen toiminnasta. Yllätyin toiminnan laajuudesta ja työsarasta.

Mistä pidät eniten työssäsi?

Vapaus järjestää työnsä omaan tahtiin huomioiden kuitenkin pakolliset aikarajoitteiset tilitykset ym. Kukaan ei hiosta eikä puhalla niskaan.

Millainen esimies sinulla on?

Erkki Arvaja on reilu esimies. Hän ottaa huomioon työntekijän ehdotukset ja toiveet, toteuttaen ne jos suinkin mahdollista. Erkki on ajan hermolla oleva toiminnanjohtaja.

Mitä elämän kohokohtia sinulla on ollut?

Varmaankin perinteinen vastaus: lasten syntymät. Perhejuhlat ja lasten kanssa matkustelut kun he olivat pieniä. Tietysti lastenlasten syntymät.

Mielimusiikkisi?

Leevi and the Leavingsin levyt.

Minkä kirjan luit viimeksi?

Ellei Miinoja ja Manuja lasketa, niin jo toiseen kertaan Taisto Huuskosen ”Laps’ Suomen” – kirjan.

Millainen on hyvä ystävä?

Luotettava, rehellinen, jonka seurassa voi olla oma itsensä.

Mikä saa sinut ärtymään?

Tekopyhät ihmiset jotka ovat todellisuudessa muuta kuin mitä esittävät.

Milloin olet tyytyväinen?

Kun pitkän työpäivän ja mahdollisesti liikunnan +saunan jälkeen ”puhallaan” omalle sohvalle. Kun hymyilevät pienet miehet tulevat ovesta mummon ja papan luo.

Tyytyväinen olen myös kesällä kasvihuoneen ja kukkien parissa ja marjassa.

Irja ja Antero Turpeinen Turkissa.

Mitä harrastat?

Talvella harrastan hiihtoa, sauvakävelen ja kuntopyöräilen. Kesällä pyöräilen, marjastan, sienestän ja hoidan puutarhaa/kasvihuonetta.

Mikä on työnäkysi Katulähetyksessä?

Jos terveyttä ja voimia riittää, niin eläkeikään asti tässä työssä.

Mitä haluaisit muuttaa työyhteisössäsi?

Meillä on, ja on ollut hyvä porukka, työyhteisö taloushallinnossa. Ainahan pientä parannettavaa olisi.

Erkki Hänninen

Irja Turpeinen ja miehensä Antero ja 200 kg perattuja puolukoita menossa torikauppiaille sykyllä 2007.

Ensimmäiset oppisopimusopiskelijat valmistuivat Kannustin -projektista

Keskiviikkona 16.1. vietettiin iloista valmistajaisjuhlaa Kankitien Cantine Agapessa. Katulähetuksen Kannustin -työpolkuprojektin kaksi oppisopimusopiskelijaa, Pia Heinämäki ja Jani Pietiläinen, saivat valmiiksi rakennusalan perustutkinnon talonrakennuslinjalta.

Oppisopimuskoulutuksessa oppimistavoitteet saavutetaan suurimmaksi osaksi käytännön työtehtävien yhteydessä työssä oppien. Henkilökohtainen opiskeluohjelma laaditaan Opetushallituksen vahvistamien tutkinnon perusteiden pohjalta. Vastuukouluttajana Jyväskylän Aikuisopiston puolelta toiminut Paavo Hirvonen iloitsi hyvin arvosanoin tehdyistä tutkinnoista. Opiskelu kesti noin kolme vuotta.

Vuonna 2008 käynnistyneessä RAY:n rahoittamassa Kannustin -projektissa pyritään työ- ja toimintakyvyn vahvistamiseen aidossa ja kannustavassa työyhteisössä. Onnistumisen kokemukset työtehtävissä lisäävät oppimisen iloa ja oppijan käsitys omista mahdollisuuksista vahvistuu. Myös virheistä opitaan. Projektin vastaavan työntekijän, Ari Valkeisen, mukaan monissa syrjäytyneiden ryhmissä

Vas. Pekka Lepikko, Ari Valkeinen ja Pia Heinämäki.

kuten pitkäaikakaistyöttömien tai van- kila- ja päihdetaustaisten keskuudessa on runsaasti lahjakkuuspotentialia, jota hyvässä työyhteisössä pyritään kaivamaan esille. Monen projektillaisen kohdalla oppimisen polku on jo johtanut hyvään tulokseen ja otteen saamiseen elämästä.

Rakennusalan perustutkinnon suorit-

tanut Pia Heinämäki kehui hyvää työpo- rukkaa, hän koki tulleen hyväksytyksi omana itsenään. Pian mielestä myös eri- laisuutta hyväksyttiin hienosti. Asioista sai puhua ja opettajat olivat kannustavia.

Markku Leinonen

Myllyjärvellä painotetaan yhteisöllisyyttä ja toimintaa

Ystävänäpäivänä, 14.2., vietettiin Katulähteyksen Myllyjärven asumisyksikössä iloista juhlaa. Oli tullut 10 vuotta täyteen uusien rivitalojen valmistumisesta. Yksikön vastaavana toimineen **Alpo Hiltusen** myötävaikutuksella Myllyjärven toimintaa alettiin uusissa tiloissa kehittää yhteisölliseen suuntaan. Kevästä 2006 yksikön vastaavana työntekijänä aloitti **Hanna-Riikka Alasippola**. Yhteisöllisyys on edelleen vahvistunut.

Yhteisöllisyys

Myllyjärven kolmen rivitalon rakennustyöt aloitettiin toukokuussa 2002 ja ne saatettiin päätökseen seuraavan vuoden tammikuussa. Taloihin valmistui ARA:n rahoituksella 25 asuntoa. Uudet asukkaat muuttivat tiloihin 1.2.2003. Kaksi vanhaa viipaletaloa siirrettiin muualle ja yhdestä kunnostettiin päiväkeskustilat. Viipaletaloissa Myllyjärven yksikkö oli toiminut kevästä 1987.

Alpo Hiltusen mukaan uudistuneen Myllyjärven alkuvaihe oli haastava, sillä asukkaat muuttivat asuntoihin samalla kertaa. Vähittäistä totuttelujaksoa ei ollut.

Yhteisölliseen toimintatapaan kuului, että asukkailla oli mahdollisuus vaikuttaa päätöksentekoon ja niiden käytäntöön soveltamiseen. Päätöksentekoa toteutettiin yhteisöpalaverien kautta. Päätösvaltaa saivat käyttää kaikki läsnä olevat asukkaat.

Alpo Hiltusen lisäksi yksikössä toimi vuonna 2003 yksi työllistetty ja yksi opisopimusopiskelija sekä työharjoittelija ja tukihenkilö. Yhteisöllisyyttä sovellettiin niin pitkälle kuin se käytännössä oli mahdollista.

Yhteistyötä ja opiskelijoita

Keväällä 2006 vastuu Myllyjärven yksiköstä siirtyi Hanna-Riikka Alasippolalle. Yhteisöllisyyden lisäksi painotetaan toiminnallisuutta. Päiväkeskuksen seinällä on selkeä viikko-ohjelma.

Hanna-Riikka toimii myös Köhniön ja Rasilan (Keljonkangas) tuetun asumisen

Kymmenvuotisjuhlat keräsivät lähes 100 osanottajaa.

yksiköiden vastaavana. Vireät yhteistyösuhteet on myös Taka-Keljossa sijaitsevan Etapin kanssa. Myllyjärven toimintaa Hanna-Riikan kanssa pyörittävät **Tanja Naumanen, Gunnar Hedman ja Matti Järvinen**.

Oppilaitosten opiskelijaharjoittelijat tuovat tärkeän lisän Myllyjärvelle. Yksikkö on suosittu harjoittelupaikka. Vuorovaikutusta oppilaitosten kanssa ylläpidetään myös luentokäynneillä, jolloin toiminnasta kerrotaan oppilaitoksissa.

Toiminta kuntouttaa

Hanna-Riikan mukaan toiminta kuntouttaa. Kahdesti viikossa pidettävien yhteisöpalaverien lisäksi Myllyjärven ohjelmaan kuuluu mm. yhteinen lounas ja aamubrunssi kerran viikossa. Päiväkeskuksessa kokoontuvat erilaiset kädentaitoryhmät. On mahdollisuus kuntosalilla käyntiin ja uintiin.

Musiikki, karaoke, teatteri, elokuvat, retket, matkat ja leirit kuuluvat niin ikään Myllyjärven elämään. Kaupunkiseurakunnan kanssa yhteistyössä toteutetaan syksyisin päihdeleiri Vesalassa. Myllis-kesäpäivä on tärkeä kohokohta, joka vuosittain kokoaa runsaan osanottaja-

joukon.

Myllyjärvellä asuu myös muutamia perheitä, sillä asunnoista kolme on kolmioita. Niinpä asukkaiden (noin 30) ikähaitari on laaja, tällä hetkellä 3 – 71 vuotta.

Kakkua ja musiikkia

Myllyjärven 10-vuotistaivalta juhlittiin päiväkeskuksessa kahvin, leivonnaisten ja täytekakun siivittämänä. Katsottiin myös toiminnanjohtaja, Erkki Arvajan, koostama videoesitys. Vapaamuotoiset keskustelut, ajatusten vaihto ja muistelot kahvikupin äärellä olivat antoisia. Vierisessä rakennuksessa oli mahdollisuus karaokeen.

Musiikkiesitykset koskettivat. Viimeiseksi kappaleeksi Etapin vastaava, **Ari Kivinen**, esitti Mikko Kuustosen kappaleen Aurora. Etapin opiskelijaharjoittelija, **Iida Kalenius**, säesti hienosti bassokitaralla. Arin mukaan Aurora kuvaa elämän ja tekojen taakkaa, mutta myös kaipausta parempaan, sekä toivoa, että elämä kyllä järjestyy myöhemmin. Sanoma on lohduttava.

Markku Leinonen

Pekka Ylkäselle Myllyjärvi on ykköspaikka

Katulähteyksen Myllyjärven yksikön pihamaalla voi talviaamuna kohdata lunta ahkerasti työntelevän keski-ikäisen miehen. Hän on Myllyjärven perusasukas, **Pekka Ylkänen**. Paria lyhyttä jaksoa lukuun ottamatta Pekka on asunut Myllyjärvellä jo vuodesta 1989 lähtien. Syyskuun alussa tulee 24 vuotta täyteen.

Pekan mukaan lumityöt ovat lisääntyneet suuresti. Kun aiemmin lumia kolattiin 500 neliön alueelta, käsittää puhtaana pidettävä alue nyt jo noin 2000 neliötä.

Yhdessä toisen asukkaan kanssa Pekka huolehtii yksikön lumitöistä. Hän puurttaa työt yhdellä kertaa. Taukoa ei pidetä, ennen kuin työ on valmis. Työn jälki on viimeistely.

- Isä opetti, että jos tartut työhön, teet sen niin hyvin kuin voit, kertoo Pekka lapsuusmuistojaan. Joskus isojen myrököiden jälkeen konettakin tarvitaan.

Pekka syntyi Laukaassa vuonna 1957, mutta muutti jo pienenä vanhempiensa mukana Vehniän kautta Taka-Keljoon. Siellä hän kävi myös kaksi ensimmäistä luokkaa kansakoulua, samassa rakennuksessa, joka vuodesta 1983 palveli Katulähteyksen Veljeskotina. Nimi muuttui Etapiksi vuonna 1992. Taka-Keljossa asuu vieläkin Pekalle läheinen ”iso iso” sisko, Anne.

Asumista ei riskeerata

Pekka kertoo työuransa alkaneen juoksupoikana, sitten hän työskenteli mm. rautakaupan myyjänä ja varastonhoitajana. Kun Rakentajan ORO sisäisessä saaneeraus pudotti Pekan työvoimasta, jäi hän samalla ilman asuntoa. Elettiin 80-luvun loppuvuosia. Pekalle järjestyi asunto Katulähteyksen Veljeskodista ja sitten Myllyjärveltä.

Myllyjärvellä asumisen alkuajoista Pekan mieleen on jäänyt toiminnanjohtaja **Jorma Soini**, joka oli tiukka päiheteetömyyden suhteen. Tuulikaappiinkaan ei voinut alkoholia maistaneena astua. Pekka tuli kuitenkin hyvin toimeen ja muistelee antoisia työtehtäviä, joita sai tehdä.

Toiminnanjohtaja suuttui hänelle vain

Hanna-Riikka Alasippola ja Pekka Ylkänen

kaksi kertaa, toinen kerta koski vuokrarästejä. Pekka kertoo varoituskäytännöistä ja asumissuhteen purkautumisesta sekä muutoksista vuosien varrella. Henkinen ja fyysinen väkivalta purkaa asumissuhteen.

Myllyjärveä Pekka pitää niin hyvänä asumispaikkana, ettei millään tavoin halua riskeerata omaa asumistaan. Päihitteiden kanssa ei myöskään ole ongelmia. Täysin raittiita vuosia on jo seitsemän, ei huikan huikkaa. Kun on nollatoleranssi, Myllyjärvi rajoittaa ne vähäisetkin lähdöt. Myös tupakanpolton Pekka kertoo viime vuosina vähentyneen.

Hyvä porukka ja kiva asunto

Pekka ei malta olla kehumatta Myllyjärveä. Myllyjärveltä ei ole pitkä matka kauppaan, uimarannalle tai keskustaan ja ”iso iso” sisko Anne on vain 5 km:n päässä.

- On hyvä porukka ja asunto kiva, juuri hänenlaisensa. Pekalla on selkeä käsitys siitä, mitä hän arvostaa. Ensiksi työntekijöiden ammattimaista työpanosta, toiseksi asumista, kun on hyvää seuraa, mutta myös mahdollisuus olla rauhassa, kolmanneksi toiminnallisuutta. Hanna-Riikalla on suuri avara sydän ja pitkä pinna. Hän jaksaa kuunnella, auttaa ja opastaa. Myös opiskelijaharjoittelijat auttavat kuten myös Matti, Tanja ja Gunu.

Pekka muistelee työntekijöitä vuosien varrelta, Hiltusen Alpoa ja Saatolan Aria, Holmströmin Pauliinaa, Utterin Marjattaa ja Kirsikka -tytärtä, Poikolaisen Seppoa

ja Santamaan Vesaa, Lepistön Eilaa. Jo ihan alussakin asioita pyrittiin tekemään yhdessä. Yhteisöllisyys on Pekan mukaan vain vahvistunut ja se toimii.

Liikuntaa, kulttuuria, retkiä

Erilaiset liikuntamuodot kiinnostavat Pekkaa. On pelattu biljardia ja sulkapalloa, käyty laskettelemassa. Team Myllis innosti jo vuosia sitten liikuntaan. Oli jalkapalloa, sählyä, pesäpalloturneekin.

Myös kulttuuriharrastukset kiinnostavat. Joskus Utterin Marjatan kanssa jopa kilpailtiin, kuka saa teatterista parhaat paikat. Viimeksi hän kävi katsomassa unettomuutta käsittelevän näytelmän.

Vaikka Myllyjärvellä on toimintaa, Pekka ei panisi pahakseen, jos sitä olisi vieläkin enemmän, esim. matkoja ja retkiä. Monessa paikassa on kuitenkin käyty, kuten Tuurissa ja Särkänniemessä tai Ähtärissä ja Sumiaisissa, jossain useampia kertoja.

Pekka on vuosien varrella vierailut kaikissa Katulähteyksen yksiköissä mutta Myllyjärvi on ehdoton ykkönen. Asunnon hankkimista muualta on ehdotettu. - Olisit pärjännyt omillasi jo muualla, on sanottu. Myllyjärvi on Pekan mielestä kuitenkin erinomainen paikka. Hän sanoo muuttavansa sieltä vasta sitten, kun on pakko.

Markku Leinonen

Polku Kankitielle – Polku Kankitieltä

Kankitielle vievän polun varresta erkaneen lumihangessa pisto metsään, kuusten alle. Sinne oli raahattu joitain levyjä ja kaluja.

Ihmisen pesäkö? En uskaltanut ohi kulkiessani kurkistaa, onko ihminen kotosalla...

”Kankitielle nyt matkaan mä vain, sinne mä kuulun ain”, laulelee Kankitien polun kulkija hissukseen. Linnutkin laulavat keskitalven hämärissä polunvarren lepikossa. Kevättä jo rinnassa? Hiljainen vaeltaja mietiskelee mielessään polunvarren näkymiä. Tuossa oikealla hiiltyneet puunrungot. Kuusia... Vielä viime keväänä lähimmäisten kesämökki oli kyhöllään polunvarren kuusikossa. Nyt kasa epämääräistä hiiltyntä roinaa puiden alla. Lumi peittää jäljet...

Mietin tilannetta, jonka kuulin lähimmäisiltä, tienoon asukaspariskunnalta. Muuan mies oli mennyt lepäämään päätään selväksi majaan. Heräsi siihen, kun jaloista raahattiin

ulos, liekkien keskeltä. Japanilaisen liikemieshotellin kokoinen mökkeröinen ilmiliekeissä! Vain polulla kulkeneen lähimmäisen apu pelasti nukkuneen kaverin polttohautaukselta elävältä.... Tuskin nousee enää uutta majaan polunvarteen?

Polku on nähnyt monenlaista ihmiskohtaloa syntymästään saakka. Nousua ja laskua, morkkista ja riehaa.

Toivorikkaita päiviä. Iltojen lankeemuksia kurakkoon. Lasiset laulukirjat tyhjin pullopostein, monopolin sisällöntuotantoa vailla, viestivät kulkijalle ihmiselon hetkellisestä ihanuudesta, myös kilvoituksen kurjuudesta, mitalin raadollisemmasta puolesta...

Lepissä polun vaiheilla varpusparvi jatkaa liverrystä. Harmaapukuinen oravakin kuusenoksalta tarkkailee mielteliäänä uupunutta polun kulkijaa. Lumen narske säästää Kankitielle matkaaajan askelia. Oliko kohta jo vihdoinkin edessä se parempi, odotettu ensi askel elämässäni? Jonkun lähimmäisen polku on johtanut täältä Seppälänkankaan ikilepoon ja rauhaan. Toinen on kenties kokenut ne isot komeat talot, joita on Ruotsissa enemmän kuin Suomessa...

Kaikki me, Luojan luomat, samalla viivalla Hänen edessään. Polun viiva kiemurtelee neljä vuodenaikaa Kankitielle päin, ja Kankitieltä pois...

Erkki Hänninen

TUTKIMUSPYYNTÖ: HENGELLISYYDEN VAIKUTUS PÄIHDEONGELMASTA TOIPUMISEEN

Olen sosiaalityön opiskelija Jyväskylän yliopistosta. Tutkin pro gradu -työssäni, millainen merkitys hengellisyydellä on päihdeongelmasta toipumiseen. Tarkoitukseni on saada tietoa siitä, tukeeko, miten ja miksi, hengellisyys toipumisprosessia ja raittiina pysymistä. Alan ammattilaisten ja tutkijoiden on tärkeää saada lisää tietoa aiheesta ymmärtääkseen toipumisen kokonaisvaltaisen ulottuvuuden paremmin ja osataksaan tarvittaessa ohjata asiakkaitaan myös hengellisen tuen piiriin.

Pyydän sinua mukaan tuottamaan tietoa tärkeästä, mutta vähän tutkitusta aiheesta. Tutkimukseeni voit osallistua, mikä olet jossakin elämäsi vaiheessa käyttänyt yhtä tai useampaa päihdettä ongelmallisesti, ja sittemmin lopettanut sen ja ollut vähintään kolme (3) vuotta raittiina. Sinulla on

mahdollisuus kertoa kokemuksistasi joko kirjoittamalla tai haastatteluun osallistumalla. Haastattelupaikka ja -ajankohta sovitaan Sinun toiveittesi mukaisesti.

Tutkimukseen osallistuminen on täysin vapaaehtoista ja voit halutesasi myös perua osallistumisesi haastatteluun missä tahansa vaiheessa. Sitoudun tutkimuksessani noudattamaan hyvää tieteellistä käytäntöä ja käsittelen saamiani kirjoituksia sekä nauhoitettuja haastatteluja ehdottoman luottamuksellisesti ja ilman osallistujien henkilötietoja.

Tutkimus raportoidaan niin, että siitä ei voi tunnistaa yksittäisiä henkilöitä. Käytän aineistoa vain pro gradu -tutkimukseeni, ja tuhoan sen asianmukaisella tavalla tutkimukseni valmistuttua. Sähköpostissa ilmenevä mahdollinen nimitietosi tulee vain

minun tietooni.

Pro gradu-tutkimukseni on tarkoitus valmistua vuoden 2013 loppuun mennessä, jonka jälkeen se on saatavissa Jyväskylän yliopiston kirjastosta.

Ota rohkeasti yhteyttä minuun sähköpostitse tai puhelimitse haastatteluajan sopimiseksi/kirjoituksen ohjeistuksen saadaksesi mahdollisimman pian, viimeistään 10.3.2013 mennessä. Vastaan mielelläni myös mahdollisiin lisäkysymyksiin.

Lisätietoja tutkimuksesta saat myös ohjaajaltani, sosiaalityön ma. professori Marjo Kuroselta (sposti: marjo.l.a.kuronen@jyu.fi tai p. 0408054231).

Lämmin kiitos Sinulle arvokkaasta panoksestasi.

Ystävällisin terveisin,

Raija Kuronen

Sosiaalityön opiskelija

Jyväskylän yliopisto

raiya.k.kuronen@student.jyu.fi

p. 0504010819

Kristuksen rakkaus vaatii meitä

Katulähetyspäivät keräsivät Kiponniemeen noin satakunta kuulijaa.

Katulähetysten valtakunnalliset talvipäivät järjestettiin tänä vuonna Jyväskylässä, Kiponniemen toimintakeskuksessa. Päivien teemaa ”Kristuksen rakkaus vaatii meitä” (2 Kor 5:14) valotettiin puheenvuoroissa useista näkökulmista. Yö- ja katulähetysten 70 -vuotisesta historiasta oli koostettu näyttely. Tilaisuuksiin osallistui yhteensä lähes 100 henkeä aina Hankoa ja Rovaniemeä myöten. He saivat lähteä kotimatkalta virkistyneinä.

Armosta arvokas

Talvipäivien aloitusseminaarissa Kiponniemen johtaja, **Pertti Rätty**, pysäytti kuulijakunnan pohtimaan elämän vakavia asioita Jumalan armon näkökulmasta. Joskus armossa kasvaminen ja kypsyttyminen auttajaksi edellyttävät vaikeiden ja dramaattisten asioiden läpikäymistä, kuolemankin kohtaamista. Saimme pysähtyä useaan otteeseen riipaisevien elämänkohtaloiden ja Jumalan mittamattoman armon äärelle.

Auttamistyössä liikutaan tunneherkän intimitetien alueella. Sielunhoitajan on erotettava, mikä on aidon ja luottamuksellisen suhteen rakentamista. Armollinen kristillinen julistus vapauttaa ja parantaa mutta armoton julistus vammauttaa.

Seminaariteemaan syvennyttiin hoitavan, parantavan ja saavuttavan yhteyden kautta. Elämme armosta, anteeksiantamuksesta ja rakkaudesta. Osaammeko arvostaa itseämme sellaisena kuin olemme? Rakkaus ei koskaan häviä.

Haavoittunut enkeli

Avajaisenoissaan Jyväskylän Katulähetysten puheenjohtaja, **Pekka Arposuo**, toivotti osanottajat tervetulleiksi. Kristuksen rakkaus suorastaan pakottaa meitä viemään evankeliumia eteenpäin. Aurankärkemme tulisi olla terävä.

Toiminnanjohtaja **Erkki Arvaja** kertoi yhdistyksen ja Jyväskylän kaupungin yhteistyöstä, omista elämänvaiheistaan ja tulostaan Katulähettykseen. Henry Fordia siteeraten hän rohkaisi yhteyden ja yhteistyöhön: ”Tapaaminen on alku, yhdessäolo kehitys, yhdessä tekeminen menestys.”

Katulähetysliiton puolesta tervehdysnat lausui puheenjohtaja, **Sinikka Vilén**. Hän kertoi, kuinka viime aikoina on pohdittu katulähettyksen olemusta ja alkuvaiheita. On menty lähteille. Jyväskylässä työllä on ollut siunaus. Mahdottomasta on tullut mahdollinen.

Päivien tunnus oli sykhdyttävä. Kristuksen rakkaus vaatii meitä olemaan myös heikkoja ja vastaanottamaan apua. Pu-

heenjohtajan lahjaksi saamassa enkelitaulussa kaksi poikaa kantoi haavoittunutta enkeliä. Enkelikin tarvitsi apua.

Musta lammas

Kaksikielisen Pietarsaaren hiljaisesta työvaiheesta kertoi eläkkeellä oleva diakoni, **Markku Leinonen**. Kuopiossa tehdään vireää työtä vankilavierailuineen. Liikkeellä oli jälleen iso ryhmä. Turusta kuulumme kehotuksen sanat, ettemme murehduttaisi Pyhää Henkeä.

Laitilan osanottajat kehottivat hiljentyämään Jumalan edessä. Kuunnellaan, mitä Hänellä on sanottavaa. **Inger Eronen** Porista kertoi katulähetystilaisuuksista ja osallistumisen tärkeydestä. **Matti ja Milka Laukkanen** esittivät koskettavan, Rakkaus on väkevämpi kuolemaa. Se oli Rauman tervehdys.

Tampereella on paljon vapaaehtoisia, jotka kertovat Jeesuksesta. Elokuussa ollaan tervetulleita sinne. Mustakin lammas kuuluu laumaan. Samanniminen päiväkeskus Tampereella täyttää 30 vuotta. Juhlat järjestetään. Diakoni **Erja Huhtamäki** toi Vaasan terveiset.

Perjantai-illan päätteeksi **Auli Toikkonen** kertoi elämänvaiheistaan, kutsustaan katulähetystyöhön. Ihaninta ihmisessä on hänen laupeutensa. (Snl 19:22) Katulä-

hetyks tekee lapeudentyötä. Auttaminen tuo elämään ilon ja Jumala antaa voiman. Auli palveli perjantaina vahvasti myös musiikissa yhdessä **Ranttilan** pariskunnan ja **Liisa Hännisen** kanssa.

Kristuksen kirje

Lauantain ohjelman juonsi **Sakari Pihlaja**. **Sirkku Chambersin** toiminnallisessa aamunavauksessa kuulumme, että mies ja nainen yhdessä ovat Jumalan kuva. Toinen toisensa kunnioittamisessa on kilpailtava. (Rm 12:10).

Kristuksen rakkaus työntää meitä eteenpäin ja on perustana, painotti pastori **Jorma Niittynen**. Se antaa toimintaamme ryhdikkyyttä. Uuden liiton palvelijoina olemme Kristuksen kirje. (2 Kor 3:3) Kaikki riippuu antautumisestamme. Linja-autonkuljettajakin voi työssään kirkastaa Kristusta.

Usko antaa rohkeuden puhua ja toivo käydä eteenpäin. Toivon perustus on vahva. Sisäinen ihmisemme uudistuu päivä päivältä. Ikävöimme pukeutua taivaalliseen majaan. (2 Kor 4:16, 5:1-5) Lähetystyössä Boliviassa pitkään vaikuttanut pastori kertoi bolivialaisten taivasikävästä.

Sanan ja sävelen tunnissa esiintyivät **Kahden maan kansalaiset** solistinaan **Tommi Rönnqvist**. Kuulumme särkyneiden majatalosta, oikeasta viisaudesta, anteeksiannosta ja ristin perustuksesta, kivistä taskussa. Haavoittunut joutsen toipui ja nousi lopulta siivilleen.

Kätten hipiään

Vankilapastori **Jouko Koistinen** toi esille elämän ja työn syviä virtoja. Parin viime vuoden aikana on syntynyt lauluja. Ne kumpuavat omista syvistä elämäkokemuksista. Ensimmäisen laulun kerto jäi soimaan: ”Sä voitit kuoleman, mursit salvat tuonelan, tyhjän haudan jättäen sekä kääriinliinat sen.”

Työnäkymme koetellaan. Joskus näky voi unohtua. Jumala kasvatti ja seuloi Moosesta pitkän ajan. Hänet kasvatettiin faaraan hovissa, vihollisen pesäkkeessä, sitten erämaata 40 vuotta. Pitkästä vankilakierteestä selvinnyt ihminen tietää, että eheytyminen on mahdollista.

Media kauhistelee, kun hirvittäviä tekoja tehnyt tulee vankilaan. Mutta Jumalan armo voi kohdata. Uskovatkin saattavat

Matti ja Milka Laukkanen esittävät koskettavan tervehdyksen.

kauhistellessa, kun tällainen ihminen pelastuu ja alkaa julistaa. Saako hän julistaa, kysyttiin. Jumala kasvattaa vaikeiden vaiheiden kautta. Hän haluaa, että sydämen asenteemme olisi oikea. Hän ei ole hylännyt. ”Kätten hipiään olen piirtänyt sinut.”

Sinua siunata tahdon

Liiton ja kentän vuoropuhelussa Katulähetyksen liiton viiri luovutettiin **Inger Eroselle**, joka on Porin katulähetyksen kantava voima ja vaikuttanut liiton hallituksessa jo 20 vuotta. Herkkä hetki koettiin, kun lauloimme Ingerille, Sinua siunata tahdon.

Vuoropuhelussa käsiteltiin katulähetyksen tulevaisuutta, nuoria, koulutusta ja mahdollista risteilyä. Monia ideoita esitettiin ja keskustelussa oli kautta linjan rakentava ja rauhallinen sävy. Lauantaina koottiin esirukouspyynnöt, jotka sunnuntain jumalanpalveluksessa luki pastori **Johanna Niiles-Hautanen**.

Pois illuusioista

Laulun, sanan ja todistuksen illassa palveli pastori **Heikki Raatikainen** tähden-tään, että Kristuksen rakkaus pitää meistä kiinni. Joskus toiset ihmiset voivat vaatia. Ihminen saattaa myös olla oman ylpeän minänsä orja. Pääsisimmepä tilanteeseen, että vain Kristuksen rakkaus vaatisi meitä, toivoi pastori.

Hän painotti aitoa identiteettiä ja kertoi myös omasta identiteetin etsimisestään. Saamme palvella Jumalaa tällaisenaamme armon lähtökohdista. Aitous on tärkeä asia. Kadunmiehet vaistoavat, olemmeko aitoja. Meillä voi olla vääränlaisia kuvitelmia itsestämme. Voimme ajatella ehkä olevamme suuria saarnamiehiä. Jumalan armo toimii elämässämme realiteettien, ei illuusioittemme kautta.

Heikki esitti useita lauluja ja säesti myös todistuksensa antanutta **Liisa Hännistä**. 1980-luvun alussa uskoon tullut Liisa on ollut kolme vuotta töissä raamattukoulussa Englannissa. Siellä alkoi syntyä hengellisiä lauluja kuten ”I love you Lord”, jonka kuulumme. Saamiaan lauluja Liisa pitää osoituksena Kristuksen rakkaudesta. Heikin kitarasäestys sopi niihin mukavasti.

Illan toisen todistuksen antoi Jyväskylän Katulähetyksen ”vaari”, **Olavi Mäki**, joka kertoi lapsuuden kokemuksistaan, tietään alkoholismiin sekä uskoontulostaan yli 30 vuotta aiemmin. Hän kuvasi kokemuksiaan koskettavan elävästi. Tuntui kuin ne olisivat tapahtuneet vain vähän aikaa sitten. Konnakuorossa esiintyneestä Ollista on sittemmin tullut pullakirkkotyön kantava voima.

Hän on noussut ylös

Katulähetyspäivät huipentuivat jumalanpalvelukseen kaupunginkirkossa, jossa viisi katulähetysohjelmaa siunattiin tehtäviinsä. Perinteistä ristisaattoa johti **Pekka Arposuo**. Saarnassaan emerituspiispa, **Yrjö Sariola**, totesi katulähetyksen työnäyn olevan kuvattuna päivän saarnatekstissä. (Lk 18:31-43).

Jerikon tien varrella armoa anonutta sokeaa kerjäläistä ei hylätty. Mies talutettiin Jeesuksen luo. Hän sai näkönsä ja pelastui. Myös katulähetyksessä ihminen saatetaan lähelle Jeesusta.

Näkönsä saanut mies ja kansa ylistivät Jumalaa. Emerituspiispa kehotteli lähtemään mukaan tuohon ylistävään joukkoon, joka seurasi Jeesusta ja menemään aina Golgatan kummulle asti. Pysytään siellä kolmannen päivän aamuun asti, siihen hetkeen, jolloin enkeli haudalla sanoo: ”Ei hän ole täällä, Hän on noussut kuolleista.”

Liturgina toimineen **Seppo Wuolion** sanojen myötä siunattavat polvistuivat alttarille: ”Jumala antakoon teille armonsa, niin että pysytte siinä uskossa, jonka olette tunnustaneet ja palvelette Kristuksen kirkkoa tässä maailmassa omalla paikallanne niissä tehtävissä, joihin teidät on kutsuttu, oikein ja uskollisesti.” Siunaamisen toimitti emerituspiispa yhdessä liturgin ja liiton edustajien kanssa.

Lähehtämissanat olivat lohdulliset:

Katulähetyksen talvipäivät 8 - 10.2.2013 Kiponniemessä

”Lähtekää nyt rauhassa, palvelkaa Herraa ja lähimmäistänne iloiten.” Ehtoollisen jälkeen saimme yhtyä koko sydämestämme kiitosvirteen, Herraa hyvää kiittääkää.

Ainutlaatuinen yhteys

Päätösjuhlassa siunattavina olleet katulähetystyöntekijät kukitettiin ja he saivat todistuksen sekä katulähetyksenmerkin. Katulähetyspäivät koettiin tänäkin vuonna voimaannuttavina. Ilmeisesti olimme onnistuneet järjestelyissä, kiitos monien työntekijöiden ja vapaaehtoisten, jotka saivat kukkasensa. Myös Kiponniemelle kuuluu iso kiitos erinomaisesta ympäristöstä ja palvelusta.

Sinikka Vilen painotti päätöspuheessaan, että Jumalan siunaus on annettu, että voimme tehdä työtä. Joskus tuntuu, tuleeko tästä mitään. Riitänkö minä? Kuitenkaan kaikkea ei tarvitse osata. Saa olla myös heikko. Katulähetyksellä on aivan ainutlaatuinen keskinäinen yhteys. Sitä olimme saaneet jälleen kokea. Kristuksen rakkaus vaatii meitä kohtaamaan toinen toisemme.

Juhlan päätteeksi Katulähetyksiön viiri ja kansio luovutettiin Tampereelle. Tampereen seurakunnan diakoni, **Mari Paija**, kehotti: ”Kuljetaan rukoillen ja muistetaan levätä Jumalan rakkaudessa!” Niin olimme tulleet talvipäivien päätöshetkeen ja saimme huojentuneina yhtyä perinteiseen päätösvirteen. 339, Halleluja, kiitos Herran, voitonruhtinaan. Oli hienoa käydä nauttimaan yhteinen päätöskahvi.

Markku Leinonen & Liisa Hänninen
Kuvat: Erkki Hänninen

Sanan ja säveln tunnissa esiintyivät Kahden maan kansalaiset solistinaan Tommi Rönnqvist.

Päivien vastuujärjestelijänä toimi Markku Leinonen.

Emäntien kiittämisestä huolehti Olli Mäki.

Väliajalla kokoontui Katulähetyksiön hallitus.

Jyväskylän Katulähetyksestä vas. Usko Hintikka, Sirpa Jokinen, Auli Toikkonen, Markku Leinonen ja Petri Mäkinen (puuttuu kuvasta) siunattiin katulähetytyöhön.

Tervetuloa
JYVÄSKYLÄN
KATULÄHETYS ry:n

Vuosikokoukseen

Maanantaina 25.3. 2013
klo 18 Cantine Agapeehen
Kankitie 14

Kokouksessa käsitellään
sääntömääräiset asiat.

Ruokapankkia tarvitaan Jyväskylässä Lidl teki ystävänpäivävierailun

Vasemmalta Juha Kautto, Anilyn Riihimäki, Juha-Pekka Mäntynen, Erkki Arvaja, Timo Tervo ja Matti Riihinen.

Katulähetyksen ruokapankilla oli viime vuonna 1500 asiakasta. Ruokakasseja jaettiin vuoden aikana noin 20 000, joista EU-kasseja 8000. Ruoan päälahjoittajana toimii Lidl, jonka kanssa on rakennettu hyvät yhteistyösuhteet. Torstaina 14.2. Lidl teki ruokapankkiin ystävänpäivävierailun. Lisää lahjoittajia kuitenkin tarvitaan.

Kuin muurahaispesässä

Ruokapankin asiakaskirjo on laaja. Suurin osa asiakkaista elää yhden hengen talouksissa. Työttömiä avun tarvitsijoita on eniten, mutta paljon on myös työssä käyviä, eläkeläisiä, opiskelijoita, maahanmuuttajia. Köyhyys Suomessa on vakava ongelma ja se koskettaa monia väestöryhmiä.

- Avun tarvitsijoita on paljon. Ruokapankkitoiminta on äärettömään tärkeää, sanoo Katulähetyksen ruokapankin vastaava työntekijä, Juha Kautto. Välillä ruokapankissa käy vilinä kuin muurahais-

pesässä. Työtä tehdään ahkerasti.

Ruokapankissa työskentelee Juhan lisäksi **Anilyn Riihimäki**, joka vastaa pienten lasten yksinhuoltajaperheiden Oppe -hankkeesta, kolme työllistettyä palkkatuella, kuntouttavassa työtoiminnassa ja työkokeilussa olevia sekä oppilaitosharjoittelijoita. Lisäksi joukko vapaaehtoisia antaa toiminnalle todella ison avun, kertoo Juha.

Riittävä ja tasainen ruoka-apu

Vaikka leipätavaraa saadaan ruokapankkiin riittävästi, tarvitaan muuta lahjoitusruokaa lisää. Ruokatavaran puute näkyy siinä, että asiakasmäärät ovat jonkin verran pudonneet. Ihmiset saattavat tiedustella jo etukäteen päivän tavaratilannetta.

Liikkeistä tulevan lahjoitusruoan puutteen vuoksi ruokakassien sisältö vaihtelee. Joskus kassin sisältö ei ole kovinkaan runsas. Varastointi-, jakelu- ja kuljetuskulujen kattamiseksi perittävä 2 €:n maksu on silloin vain 1 € kassilta.

Tavoitteena on nyt ruoka-avun säännöllisyys, se, että ruokaa saataisiin liikkeistä ja voitaisiin jakaa eteenpäin tasaisesti.

Perustoiminnan on oltava kunnossa. Jokapäiväinen leipä 2 -projektin päättyessä kesäkuussa 2012, ruokapankin toiminta joutui isojen haasteiden eteen. Toimintaa oli jatkettava ilman projektirahaa.

Myös toimitiloja on kunnostettava esim. ilmanvaihtoon liittyen. Pienessä tilassa työskentelee ajoittain iso joukko ihmisiä. Parhaillaan tilannetta kartoitetaan ja pieniä korjauksia jo tehdään.

Arubalta työnäky

Haasteista huolimatta yhteishenki ruokapankissa on hyvä. Tähän panostetaan. Juhan mukaan on tärkeää, että aamulla itse kunkin on mukava tulla töihin. Se auttaa jaksamaan.

Juhaa on kantanut työnäky, jonka hän sai Aruban saarella Karibianmerellä muutamia vuosia sitten. Siellä hän kohtasi todella köyhiä ihmisiä, joilla ei ollut juuri mitään. Se kosketti. Toisaalta rikas väestönosa eli yltäkylläisyydessä. Vähävaraisten auttamistyö laskeutui silloin sydämelle. Tuo työnäky toteutuu nyt Suomessa.

Ruokapankin vastaavana Juha aloitti marraskuussa. Juha kokee olevansa ruokapankissa oikealla paikalla. Tähän hänet

on johdatettu. Jyväskylän yliopistosta filosofian maisteriksi valmistunut Juha on toiminut matematiikan opettajana yhteensä noin kuusi vuotta. Vielä vuosi sitten hän toimi opetustehtävissä Kaustisilla.

Lidl panostaa auttamiseen

Ystävänäpäivänä 14.2. Lidl teki vierailun Katulähetyksen ruokapankkiin Sammonkadulla. Aloite vierailuun tuli liikeketjun puolelta. Lidl on ruokapankin päälahjoittaja, joka on panostanut auttamistoimintaan. Se on edellyttänyt liikeketjulta normaalityön ylittävää asiaan paneutumista. Lahjoitustavaran vuoksi on haluttu nähdä vaivaa.

Lidlin Vantaan pääkonttorin viestintävastaava, **Pilvi-Sisko Riikonen**, painotti yhteistyön luottamuksellisuutta. Neuvottelujen myötä yhteistyö Katulähetyksen ruokapankin kanssa on lähtenyt kasvamaan.

Lidl haluaa aina varmistaa, että vain kunnollista tavaraa lahjoitetaan. Se on tarkoittanut säännöistä ja omavalvonnasta sopimista. Katulähetyksen on osoittautunut luotettavaksi yhteistyökumppaniksi.

Kunnollista tavaraa

Omavalvonnan toteuttaminen on ruokapankissa sujunut hienosti. Koko kuljetusketjun moitteettomuus lahjoittajalta avun saajalle takaa sen, että tavara on kunnollista. Lidlin lähtevän tavaran osastopäällikkö, **Matti Riihinen**, ja Laukaan jakelukeskuksen logistiikkapäällikkö, **Timo Tervo**, ovat säännöllisesti yhteydessä ruokapankkiin. Omavalvonnan toimivuus varmistetaan.

Yhteistyön hedelmä on sekin, että Lidliltä saatiin edullisesti myös laadukkaat kylmäsäilytyslaitteistot. Samalla ruokapankin sähkönkulutus pienehi huomattavasti.

Lidlin ryhmäpäällikkö, **Juha-Pekka Mäntynen**, painotti kommunikaation merkitystä. Vuorovaikutuksen tuloksena on voitu luoda järkevä ja tiukka prosessi. Asia on tiedostettu jakelukeskuksessa ja lahjoitustavaraa kerätään jatkuvasti. Tuotteilla on tietty kierto. Myymättä jääneet tuotteet ovat samaa hyvää laatua. Ne menevät lahjoitukseen tai omaan käsittelyyn, ei mitään roskiin.

Vuoden vaihteessa uusittiin kylmälaitteet Lidlin avustuksella.

Päivittäin Ruokapankin väki kokoontuu yhteen keskustelemaan ja vaihtamaan ajatuksia.

Pienen pojan eväät

Operaatio pienen pojan eväät (Oppe) on pienten lasten yksinhuoltajaperheille suunnattu hanke. Oppe -hanke on saanut nimensä Raamatun kertomuksesta, jossa Jeesus siunasi pienen pojan viisi leipää ja kaksi kalaa (Joh 6: 9-13). Hankkeesta vastaava Anilyn Riihimäki kertoi, että apu menee perille.

Ruoan lisäksi on jaettavana tilanteesta riippuen mm. taloustavaroita, kenkiä, vaatetavaraa, leluja, piirustusvälineitä, lastenkirjoja, hygieniatuotteita jne. Tavarat on saatu pääosin Lidliltä.

Ystävänäpäivävierailun aikana jaettiin Oppe -tavaraa. Lidlin vieraat saivat seu-

rata käytännössä lahjatavaroiden perille menoa.

Oppe on suunnattu erityisesti niille yksinhuoltajaperheille, joissa on alle kouluikäisiä lapsia. Usein näissä perheissä on isompiakin lapsia, jotka myös saavat osansa. Anilyn mukaan äidit ovat joskus puhjenneet kyyneliin, kun ovat nähneet, mitä lahjoituspakkaukset sisältävät. Koko ihminen pyritään ottamaan huomioon ja myös sielunhoidolliseen keskusteluun on mahdollisuus. Toukokuussa 7.5. järjestetään Oppen merkeissä äitienpäivätapahtuma.

Markku Leinonen

Tomi Montonen, vuoden 2012 Katulähetystyöntekijä

Tomi Montonen toimii Jyväskylän Katulähetyksessä atk-tukihenkilönä..

Tomi Montonen, vuoden 2012 katulähetystyöntekijä

Kuka olet?

Tomi Montonen, 37 v. Olen Katulähetystyön atk-tukihenkilö.

Mistä olet kotoisin?

Kotoisin olen Pyhäjärveltä, Pohjois-Pohjanmaalta. Jyväskylässä olen asunut vuodesta 2000.

Mieluisin lapsuudenmuistosi?

Mieluisimmat lapsuusmuistot liittyvät varmaankin kesälomiin kavereineen ja puuhailuun perheemme omalla mökillä. Paljon on hyviä muistoja myös urheilun parista. Harrastin aktiivisesti jääkiekkoa sekä kaukalo- ja jalkapalloa. Asuimme

lapsuudessani aivan urheilukentän vieressä, ja saatoin talvisin olla iltamyöhien luistelemassa, vaikka kaukalosta valotkin olivat jo sammuneet. Asuimme pienellä paikkakunnalla. Pelasin C-junnuissa jalkapalloa ja jääkiekkoa. Oli joukkue, pärjäsimmekin.

Millainen olet?

Pidän itseäni aika rauhallisena, jalat maassa olevana realistina. En usko ennen kuin näen. Kai olen aika lupsakka kaveri? Tulen hyvin toimeen erilaisten ihmisten kanssa. Olen palvelualtis, helpposti lähestyttävä ja empaattinen. Huumorintajuinen.

Kerro perheestäsi?

Ydinperheeseen kuuluu avopuoliso ja

kolme lasta, kaksi poikaa ja tyttö. Omia lapsia näistä on 13 vuotias teinipoika ja 11 vuotias tytär. Vanhempani asuvat Pyhäjärvellä ja isosiskoni Pariisissa ranskalaisen miehensä kera.

Miten ja miksi olet päätenyt Katulähetystyön töihin?

Valmistuin vuonna 1999 Kajaanin Amk:sta sairaanhoitajaksi (olin armeijassa lääkintämiehenä). Erikoistuin opiskeluissani terveydenhuollon viestintään ja yrittäjyyteen. Erikoistumisen myötä tietotekniikka tuli mukaan kuvioihin ja se alkoi tuntumaan mun jutulta. Päättyönä teimmekin multim mediasovelluksen päiväkirurgisen potilaan preoperatiiviseen hoitoon, jota jopa myytiin jonkin verran eri keskussairaaloihin.

Vuoden Katulähetystyöntekijät 2000-2012

2000	Vastaava työntekijä, EkoCenter Usko Hintikka
2001	Projektityöntekijä Kyösti Florin
2002	Työnjohtaja Aulis Alanko
2003	Päihdetyöntekijä Ari Kitinoja
2004	Vastaava työntekijä Seppo Riikonen
2005	Vastaava työntekijä Hanna-Riikka Alasippola
2006	Kierrätystyöntekijä Irene Hämäläinen
2007	Vastaava työntekijä Pirjo Kukkola
2008	Projektipäällikkö Helena Konttinen
2009	Vastaava työntekijä Ville-Veikko Lampinen
2010	Projektipäällikkö Ari Valkeinen
2011	Projektipäällikkö Auli Toikkanen
2012	ATK-tukiheikilö Tomi Montonen

Jyväskylä oli minulle selkeä paikka muuttaa. Halusimme tulla tänne mieluummin kuin vaikkapa Tampereelle tai Helsinkiin. Toki työtilannekin vaikutti kun tulin tänne. Jyväskylään muutettua aloinkin käymään erilaisilla tietotekniikkakursseilla ja tein hommiakin eräässä pienessä firmassa nettisivujen ja multimediasovellusten parissa. Sieltä sain hyvää oppia ja jonkin verran taskurahoja. Katulähetystyöni tulin työvoimatoimiston kautta, kun hain tietotekniikka-alan töitä, vaikka papereita ei siltä alalta olekaan.

Katulähetystyöni haki muistaakseni atk-kouluttajaa maahan muuttaneille. Lähetin Katulähetystyölle cv:n ja sovin sitten työhaastattelun. Haastattelussa Erkki Arvaja kovasti kyseli ja Aulis Alanko kirjoitteli samalla vieressä työsuostimusta. Loppu onkin historiaa. Ensimmäiset kaksi viikkoa tein etätöitä. Tein mm. Katulähetystyön nettisivut. Sairaanhoidajan opeistakin on ollut kovasti hyötyä työssäni Katulähetystyössä.

Mistä pidät eniten työssäsi?

Hyvä työyhteisö ja paljon erilaisia ihmisiä. Se tuo rikkautta työhön. Työssä on vapautta ja vastuuta sopivassa suhteessa. Työn monipuolisuudesta pidän myös. Työ ei käy tylsäksi. Saan tehdä työni vapaasti parhaaksi katsomallani tavalla. Pidän myös kouluttamisesta.

Millainen esimies sinulla on?

Esimieheni Erkki Arvaja on mielestäni

ihminen isolla I:llä. Pidän häntä hyvänä kuuntelijana ja ongelmanratkaisijana. Hän antaa vastuuta ja vapautta työhön. Ei missään tapauksessa pomottelija.

Mitä elämän kohokohtia sinulla on ollut?

Lapset on se isoin juttu mun elämässä. ”Jatkuva kohokohta”.

Mielimusiikkisi?

Pääasiassa rock ja raskaampikin, 70- ja 80-luvun klassikot. mm. Led Zeppelin, Pink Floyd. Kasarihevi, myös Nightwish-tyylinen musiikki.

Minkä kirjan luit viimeksi?

J.J.R. Tolkienin Hobitti eli sinne ja takaisin. Sain joululahjaksi. Luen paljon, kun kirja loppuu, niin pitää heti saada uusi. Pidän mm. fantasiakirjallisuudesta. Dekkareita luen myös, kuten Reijo Mäkeä ja Leena Lehtolaista. Luen myös John Grishamia ja Anna-Leena Härköstä. Paras lukemani kirja on Mika Waltarin ”Sinuhe Egyptiläinen”. Kirjahyllystä löytyy tällä hetkellä n. 250 kirjaa.

Millainen on hyvä ystävä?

Hyvä ystävä on empaattinen. Arvostan myös kuuntelemisen taitoa.

Mikä saa sinut ärtymään?

Kaksinaamaisuus ihmisissä. Liiallinen omaan napaan tuijottelu. Leivänmurut voirasiassa.

Milloin olet tyytyväinen?

Tyytyväisyyteen on moniakin aiheita elämässäni, esim. perhe ja työ. Usein tyytyväisyys koostuu arjen pienistä asioista. Työssä voi olla tyytyväinen, jos asiakas antaa hyvää palautetta. En ole materialisti. En tarvitse 50” tv:tä. Rahatilanteen mukaan voin jotain hommata. Olen perustyytyväinen, tyytyn aika vähäänkin, esim. työpäivän jälkeen kotona on mukava ottaa kuppi kahvia ja lukea Historia-lehteä, joka on kolahtanut postiluukusta.

Mitä harrastat?

Liikunnan puolelta salibandya ja uimistakin olen taas aloitellut. Joskus lenkkeilen. Kausittain valokuvaan. Puolisoni on valokuvaaja, ja se on yhteinen harrastuskin hänen kanssaan. Lukeminen on hyvin rakas harrastus.

Mikä on työnäkysi Katulähetystyössä?

Haluan olla osana Katulähetystyön kokonaisuutta. Omalla työpanoksella pyrin vaikuttamaan siihen, että Katulähetystyön perustyö onnistuu parhaalla mahdollisella tavalla. Meillä tehdään hyvää ja vaikuttavaa työtä. Haluan, ja olenkin vaikuttanut paljon siihen, millainen imago Katulähetystyöllä on ulospäin, esim. verkossa. Haluan kehittää näkemyttämme mm. nettisivujen kautta, ja myös Facebookissa. Pyrin olemaan ajan hermolla, pitäen Katulähetystyön mukana kehityksessä.

Mitä haluaisit muuttaa työyhteisössäsi?

Vaikea kysymys. En osaa sanoa mitään suurempaa, mitä haluaisin muuttaa työyhteisössäni. Työ Katulähetystyössä on välillä aika hektistä ja tilanteet saattaa muuttua nopeastikin. Asioihin vaikuttaa monet eri tekijät ja tahot. Työtä tehdään näiden mukaan. Perushomma toimii.

Erkki Hänninen

Yrjö Sariolalle Katulähetyksen viiri

Kantakaa
toistenne
kuormia, ja niin
te täytätte
Kristuksen lain.
(Gal. 6:2)

Jyväskylän Katulähetyksen puheenjohtaja Pekka Arposuo ja sihteeri Markku Leinonen ovat luovuttamassa viiriä emerituspiispa Yrjö Sariolalle.

Emerituspiispa Yrjö Sariolalle luovutettiin Jyväskylän Katulähetyksen viiri perjantaina 22.2. Viirin ojensi yhdistyksen puheenjohtaja, Pekka Arposuo. Hän toi puheessaan esille Yrjö Sariolan työn suuren arvon ja luki viirin laattaan kaiverretun tekstin: ”Kantakaa toistenne kuormia, ja niin te täytätte Kristuksen lain.” (Gal 6:2) Viiriä luovuttamassa olivat myös toiminnanjohtaja, Erkki Arvaja ja sihteeri, Markku Leinonen.

Emerituspiispa oli kiitollinen huomionosoituksesta, jota hän sanoi arvostavansa. Evankeliumitekstistä nousi sana Katulähetykselle. Katulähetyksen luonnetta kuvastaa kertomus miehistä, jotka kantoivat halvaantunutta ystäväänsä Jeesuksen luo, mutta väentungoksen vuoksi joutuivat purkamaan talon tiilikattoon aukon voidakseen laskea toverinsa Jeesuksen eteen. (Lk 5:18-23; Mk 2:3-11) Näin myös katulähetyksessä apua tarvitsevia lähimmäisiämme kannetaan Jeesuksen eteen, mutta taloja ei pureta vaan rakennetaan, viittasi emeritus yhdistyksen asuntotoimintaan.

Hän esitteli myös Sallaajärven miesten 40 vuotta sitten papille lahjoittamaa pientä puista esinettä. Taidokkaasti veistetty siro lintu liikehti herkästi ohuen jousen päässä. Se puhutteli. Katulähetyksessä kohdataan usein sisimmältään herkkiä ihmisiä.

Vuosikymmenien takaiset tapahtumat ja Katulähetyksen varhaisimmat veteraanit olivat jääneet tarkasti emerituspiispan mieleen. Kristittyjen yhteys on tärkeää, mitä kuvastaa laaja ystävä- ja tuttavapiiri yli seurakuntarajojen. Työtä on tehtävä yhteisvoimin.

Yrjö Sariola toimi Lapuan hiippakunnan piispana vuosina 1974 – 1995. Vireästi aikaansa seuraava emeritus viettää eläkepäiviä vaimonsa Anna-Maijan kanssa Jyväskylässä.

PULLAKIRKOT

Ensiaskel, Kankitie 9
sunnuntaisin klo 11.30
Takalaiton
sunnuntaisin klo 13.30
Salmiranta ja
Nurmela
tiistaisin klo 18

Jyväskylän
Katulähetys ry

Kankitie 10
40320 Jyväskylä
0400-642442

www.jklkl.fi

Jyväskylän
KATULÄHETYS
13. vuosikerta

Vapautetut

Toimitus
Erkki Arvaja, Markku Leinonen
ja Erkki Hänninen

Kankitie 10,
40320 Jyväskylä
puh. 0400-642 442
www.jklkl.fi

Seuraava tiedotuslehti

2/2013 ilmestyy
15. päivänä toukokuuta.

Aineistot lehteen 30.4.2013
mennessä, Kankitie 10, 40320
Jyväskylä tai
erkki.arvaja@kolumbus.fi
markku.leinonen@jklkl.fi

ISSN 2323-1610